

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1284

@ מכריזין תענית עשרה בטבת שיחול ביום שלישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 16:59. יה"ר שיהפוך
הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולימים טובים, אכ"ר.
@ במוצאי שבת מתחילים "ברכת הלבנה".

בס"ד ז' טבת ה'תשפ"ו

הדלקת נרות - 16:24

צאת השבת - 17:16

רבנו תם - 17:46

שְׁעוֹן חוּרֵף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

פּסָטִידִין: "ויהי דבר"
(יחזקאל לז')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת וילך

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30

מענייני הפרשה:

- ← נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
- ← "אני יוסף" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
- ← "עוד יוסף חי" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
- ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
- ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
- ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
- ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
- ← "ואשימה עיני עליך" -

"עניי עלי" 256 בגימטריא = רון (שמחה). אומר יוסף, ואשימה עיני עליו, כשארמה את בנימין, אשמה.

"ויברך יעקב את פרעה"

אומר הישפת אמתי (לקוטים פרשת שמות), שברכת צדיק אינה שבה ריקס, ומברכה זו זכה פרעה לבת צדקנית יתתיה שהצילה את משה רבינו ע"ה.

"רב עוד יוסף בני חי"

מפרש רש"י רב = יש לי הרבה שמחה וחודוה כיון שעוד יוסף בני חי, והדעת זקנים מפרש הלשון רב שכשהיו מספרים לו גדולת יוסף, אמר להם רב אין עוד צורך לספר עליו, העיקר שהוא חי.

"ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף"

מדברי ה"חפץ חיים": כאשר שמעו האחים את שתי המלים "אני יוסף", סרו תמיהותיהם, נתרצו שאלותיהם, והוברר להם הכל. כך, גם באחרית הימים, אומר ה"חפץ חיים", כאשר נשמע את שתי המלים: "אני ה'", ייתרצו מאליהן כל התמיהות, הקושיות והספיקות שהיו לנו על הנהגת העולם.

"כי למחיה שלחני ה'..."

פחדו האחים שיוסף יפגע בהם. אמר להם "למחיה" אותיות "מחילה" נגמרה מחלתי לכם. ואם תאמר אולי בשמיים יקפידו, אמר "למחיה" אותיות "מחל-יה" לכם. "למחיה" אותיות "מליחה" שעשה לבשר ולכן אכלו. "למחיה" גם אותיות "לחימה" שהכין את עצמו גם לזה. (שלמה אלביליה הי"ו)

מ"כ זבחנו מפינו"

מקודם כשעדיין חשבו שהוא גוי ורשע לא הסתכלו בפניו, רק עכשו כשאמר "אני יוסף" הסתכלו בפניו וראו שהוא יוסף ונבחנו מפניו.

"אל תרצו בדרך"

אומר רש"י אל תתעסקו בדבר הלכה, מזה אנו רואים גודל מעלת השבטי י-ה, שגם אחרי שעברו מאורעות גדולים כל כך, של מאסר שמעון ובנימין, ושונדע להם שהוא יוסף, בכל זאת ידע יוסף שמיד כשיצאו ממנו מיד שוב יעסקו בתורה "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה". (בריסק)

"ועתה אל תעצבו"

נאמר במדרש: "אין 'ועתה' אלא תשובה". יוסף אמר לאחיו: אם אתם חוזרים בתשובה ומתחרטים באמת על שמירתם אותי - "אל תעצבו", אל תשקעו בעצבות, כי לתשובה אמיתית אין מגיעים על-ידי עצבות, אלא דווקא על-ידי שמחה. (משמרת איתמר)

"ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכתם אותי מצרימה..."
"אשר מכתם אותי" - ראשי תיבות: אָמָא.

בזמן המכירה, יוסף היה ללא אימו רחל (ל"ה, י"ט) ויתת, רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם" לאחר מכירתו, הרחיקו אותו האחים גם מאביו.

"ויוסף ישית ידו על עיניו" (מו, ד)

הקב"ה מבטיח ליעקב (לפני שהוא יורד למצרים להפגש עם יוסף), "ויוסף ישית ידו על עיניו". בעל הטורים מפרש בטענה זו כך: אני מבטיחך, שלא ימות בנך יוסף בחייו, אלא תזכה שהוא יקבור אותך (יעצום את עיניו) ולא להיפך.

"ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה" (מ"ז י"ד)

מנהל בית עסק יעדיף תמיד לקבל לעבודה אדם שאין לו קרובים בעיר - כדי שלא יגנוב מאדונו ויתן לקרוביו. לפני שבאו אביו ואחיו יוסף מצרימה, לא חשש יוסף שהמצרים יחדשוהו שהוא גונב, כיוון שהיה זר שם ואין לו למי ליתן. אבל אחרי שבאו אביו ואחיו, כבר היה אפשר לחשוד בו. לכן הביא את הכסף ביתה פרעה. (ר' שלמה יהלומי)

פינות הניבים והפתגמים

פתפתי ביצים = דברים שאינם מסודרים, אלא מבלבלים. פתפותים = פתיתים.

דוגמה: בספרו של הנהג העברון אין שמץ של אמת, וכל דבריו אינם אלא פתפתי ביצים.

מקור: פתפתי ביצים היו שם לתלמוד ירושלמי, סנהדרין, דף ק, עמוד ב'.

הסינו ממשל מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

מכל מלמד השכלתו

”ולאביו שלח כזאת...” - סגולה לפרנסה

ידוע מדברי רבנו הארי ז”ל, שיטנש ג’ שמות הפרנסה, (ראוי להתכוון בשמות אלו כאשר מבקשים על הפרנסה)

א. פא”י - ראשי תיבות: ”פוחת את ידך”.

ב. חת”ך - שמקורו מסופי התיבות של אותו פסוק:

”פוחת את ידך”.

ג. סא”ל - שמקורו משם חת”ך בחילוף אותיות (א”ת,

בייש, ג”ר וכן הלאה).

ועל-כך אומר הרה”ק המקובל האלקי ר’ צבי הירש

מזידיטשוב זי”ע: שנינו במשנה (ראש השנה טז’):

”בפסח נידונים על התבואה” (התבואה מסמלת את

הפרנסה) ולכן נרמזו בשם החג פסח, ג’ שמות הפרנסה:

פא”י, סא”ל, חת”ך.

”יעקב” בגימטריה הוא פא”י סא”ל, (182).

ואם כך, חסר לו עוד שם אחד של הפרנסה - חת”ך.

והיות והיתה שנת רעב, לכן - ”ולאביו שלח כזאת...”

יוסף שלח לאביו ”כזאת”, בגימטריה חת”ך (428), כדי

להשלים ליעקב אביו את כל שלושת שמות הפרנסה.

עצדות רגשיות איתו נגשים לפשע ומתו

”ויגש אליו יהודה”

רבי יהודה אומר: הגשה למלחמה, ככתוב ’ויגש יואב

והעם אשר אתו למלחמה”.

רבי נחמיה אומר: הגשה לפיוס, ככתוב ’ויגשו בני

יהודה אל יהושע לפיוסו”.

ורבנן אמרי: הגשה לתפילה, ככתוב ’ויגש אליהו’.

אלעזר פשט להון (הציע שילוב של פירושים): אם

למלחמה, אני בא. אם לפיוס, אני בא. ואם לתפילה, אני בא.

רבי מאיר אומר: אין יוגש אלא לשון שלום, שנאמר

’ויגשו וגו’ וישאל להם לשלום”.

ר’ יהודה אומר: אין יוגש אלא לשון קרבן, שנאמר יוגש

את פר החטאת.

רבי יוסי אומר אין יוגש אלא לשון נזיפה שנאמר

’ויאמרו גש הלאה”.

רבי נתן אומר אין יוגש אלא לשון משמוש שנאמר ’גשה

נא ואמשך בני”.

”כיהירות” - כולל שני ’תורה’

הפסוק אומר שיעקב שלח את בנו יהודה לפניו, כדי

לערוך הכנות לקראת הגעתם: ”ואת יהודה שלח לפניו

אל יוסף להורות לפניו גשנה”.

”להורות” - מילה בעלת

שורש משותף למילה תורה: במילים אחרות, יהודה

הקדים את כולם בדרכו למצרים כדי להעמיד ישיבה,

להקים בית מדרש ללימוד התורה.

כאן אנו מגלים את קדימותה העליונה של התורה.

יהדות בלי תורה היא כמו גוף בלי נשמה, חסרה את

עורק החיים הבסיסי ביותר. המשנה אומרת: ”תלמידי

חכמים מרבים שלום בעולם”.

זאת, מפני שמטרת

לימוד התורה היא לבנות בני אדם חושבים, שמכבדים

כל אדם, מעצם היותו נברא בצלם אלוקים. לכן חכמי

התורה הם דמויות מופת לשלום, שהשפעתם מקרינה

החוצה, ומשפיעה בסופו של דבר על העולם כולו.

היו זמנים שבהם לזלזל הרוב המכריע של יהודי העולם

בערך לימוד התורה; אבל כיום כיוון הזרם משתנה

לחלוטין. צמיחתם של שיעורי תורה בכל עיר ובכל

מקום שבו נמצאים יהודים, מעלה את סטנדרט

ההשתייכות היהודית ומעמיקה את תחושת הקשר ליהדות.

ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.

א. הכל חייבים להתענות ואסור לפרוץ גדר. ואין הדבר תלוי ברצון הקהל. [שו”ת יביע אומר חלק א סימן לג].

ב. חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר דהיינו שעה ושנים עשר רגעים בשעות זמניות, לפני הזריחה, עד צאת הכוכבים, שהוא כעשרים דקות אחר שקיעת החמה. [ילקוט יוסף-מועדים-תקכט].

ג. הישן על מיטתו שינת קבע בליל התענית, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות, אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר. וכל זה על פי הפשט, אך על פי הזוה”ק אין לאכול גם על ידי תנאי. [יביע אומר ה’ סי’ כב].

ד. אף תלמידי חכמים ומלמדי תינוקות, חייבים להתענות כל תענית צבור. אולם אין להם להתענות תענית שובבי”ם או תענית לכפרת עוונות וכדומה, בזמן עבודתם, כיון שעל ידי חלישות כוחם ימעטו במלאכת שמים. וכן הדין לפועלים או לפקידים, וכל שכן לבני ישיבה ההוגים בתורה שאסור להם להתענות תעניות הנזכרים. ובימי השובבי”ם עדיף שיתענו תענית דבור, אך אסור להם לבטל מסדר לימודם ולקרוא תהלים, כי אין לך דבר העדיף יותר מלימוד הגמרא וההלכה. [יביע אומר חלק ב’ סימן כח סק”ז].

ה. כל הצומות הללו מותרים בהרצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה, חוץ מתשעה באב. ומותר להתרחץ בחמין בימי הצומות. והמחמיר תע”ב. [ילקוט יוסף מועדים עמ’ תקל].

ו. חולה שאין בו סכנה פטור מלהתענות בכל הצומות הללו. ורשאי לאכול בבוקר, כשיש צורך בכך, ואין צריך להתענות תענית שעות. וכל שכן שאין צריך לאכול ולשתות פחות מכשיעור. ואפילו חולה שנתרפא אך עודנו חלש, כל זמן שיש חשש שאם יצום יחזור לחלו, פטור מלהתענות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלא].

ז. זקנים תשושי כח שמצטערים בתעניות פטורים מכל הצומות הללו לרבות תשעה באב. [ילקוט יוסף-מועדים-תקלב].

ח. קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י”ב שנה, פטורים מהתענית. ואפי’ תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לעומד שאין להאכילם אלא להם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

ט. חולה וזקן שפטורים מלהתענות בימי הצומות הללו, אינם צריכים התרה לפני שיאכלו. וכן חתן ובעלי ברית שאינם משלמים התענית כשהצום דחוי, רשאים לאכול בלי התרה, והמחמיר לעשות התרה כשהדבר אפשרי בנקל, תבוא עליו ברכה. [יביע אומר ח”ב סי’ ל’ אות ה-ח].

י. אין לשטוף את הפה בבוקר בהתעוררו משינתו בימי תעניות צבור. ומכל מקום במקום צורך יש להתיר כשאנו שם בפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ובאופן שיוודע בעצמו שיוכל להזהר שלא יבלע מן המים. וכן מותר להשתמש במשחת שיניים בתעניות צבור על הדרך הנ”ל למי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלד].

יא. אדם בריא שמתענה, אך עליו לבלוע גלויות וכדורים נגד מחשבות רשע וכדומה, מותר לו לבלוע התרופה בלי מים, כל שאין בו טעם ערב לחיך. וכן מותר לשתות תרופות שאין החיך נהנה מהם. אבל אם החיך נהנה מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין להחמיר. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקלה].

למה הסובארו חייכה?

הסובארו סטיישן המיושנת של ר' אריה דרורי, אברך מן המניין, היא הסמל המסחרי שלו. כן, כמו של עוד הרבה אברכים שמסתפקים בחתיכת פח אמינה זו, מעין ד"ש חס ודי מוצלח מיפן. ולמרות צורתה המזדקנת, כתמי החלודה שנמתחו על הפח, הטמבון השקוע והבגאז' העקום, הייתה זו סוסתו הנאמנה ביותר מעשר שנים לא מאכזבת. וכבר הכבירו שבחים דורשי רשומות שכנראה הקב"ה בירך את הסובארו מסיבות הכמוסות עמו, ולכן היא זוכת התואר 'מכוניתו הצמודה והאמינה של אריה דרורי'.

האמת ניתנת להיאמר, הסובארו של אריה דרורי באמת לא עשתה צרות. "היא תמיד מחייכת" הייתה אשתו מתלוצצת על הטרנטה. כן, חוץ משמן, מים וטיפול חדש שנתי לפני תשעה באב, לפני שיוצאים לנפש של "בן הזמנים", היא לא דרשה הרבה. הגשמים שטפו אותה והקיש ייבש אותה. מיכל בן 4 ליטר דלק שכן אחר כבוד בבגאז' למקרה שנתקעים על אם הדרך בלי דלק. וגם, מצבים כאלה היה אפשר לספור על אצבע אחת. ועכשיו, אם תרצו או לא, כל עוד אתם צועדים על נתבי הסיפור הזה, נלמד אתכם פרק מיוחד במינו איך סובארו ענתיקה מסוגלת להיות שליחה שמימית...

למה, אתם שואלים? ובכן, סבלנות. צהריים של ישי, משפחת דרורי הצעירה על טפיה ועולליה מעמיסה את עצמה על תיקיה ומזוודותיה על המכונית שתמיד מחייכת, ופניהם דרומה, לשבת קסומה ונעימה בעיר הדרומית אצל סבא וסבתא דרורי. על פי התכנון המקורי, מדובר בלא יותר משעה וחצי נסיעה, ועוד נותרות שעתיים להכנות אחרונות. וכמו תמיד, אריה בודק שמן, מים, שופך קצת מים על השמשה הקדמית ומנענע את הווישרים. מניעים, יוצאים מן העיר, תפילת הדרך, השמים בהירים והילדים שרים, מה צריך יותר מזה?

אבל מי שאמר והיה העולם, הוא גם מי שעושה חדשות, ובעל מלחמות, ורוקס תאוות דרכים. תאוה פה, תאוה קטנה שם, פקק גדול פה, ופקקון קטן שם. הזמן נמרח והשעון רץ ואוטוטו שבת. אריה מביט בשעון, עוד 20 דקות שבת! "וואו! ממש מאוחר!". באופן מפתקת לה העיר הדרומית ורומזת בעיניה הפיות, "נו תדרזו, עוד מעט שבת..." אריה מישיר מבט למחווים, הופה, המנורה האדומה דולקת. אין דלק. "לתדלק עכשיו או במוצאי שבת?" הוא מתייעץ עם אשתו. "אין זמן אריה, קודם כל שבת. אפילו הסובארו מחייכת מהשאלה התמימה שלך". נו טוב, חמש דקות לפני ההדלקה והדרורים היקרים והצעירים נוחתים אצל סבא וסבתא. חיבוקים, נשיקות ורצים לבית הכנסת.

איך הייתה השבת? כמו תמיד – נפלאה, משביעה ומרגשת. ואיך אצלכם?

וכידוע, לכל שבת יש מוצאי שבת. מיד אחרי ההבדלה ואחרי חיבוקי פרידה, הדרורים מעמיסים את עצמם על הסובארו ופונים צפונה על רקע שירי מוצאי שבת קודש, "לכבוד חמדת לבבי, אליהו הנביא..." העולים מהמערכת הישנה שברכב. אחרי חמישה קילומטרים הסובארו מתחילה לרטט. "אוי... שכחתי לתדלק" אריה מקטר. הקרטוע הלא אופייני נמשך עוד כמה מאות מטרים עד לעצירה מוחלטת.

הסובארו כבר לא מחייכת. הוא ניגש לבגאז', פותח את מיכל הדלק הנייד... איך לא, ריק. לשמחתו, אורותיה של תחנת דלק הבהבו בחשיכה, ממרחק של 300-200 מטרים. הוא לקח את המיכל ויצא לכיוון התחנה. בכניסה לתחנה היה שלט ענק ומואר "אצלנו פתוחים 24/7".

בבת אחת קנאת פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן החלה לפעפע בקרבו, "כאן רומסים את השבת בריש גלי, אני לא מתדלק!". החליט. הוא צעד לעבר הכביש הראשי והחל לאותת לנהגים לעצור לו. מיהמה קילומטרים צפונה ישנה תחנה נוספת. אחרי 10 דקות עצרה לידו מכונית לבנה מפוארת, צעיר עם

שיער ארוך ועגיל באוזן שואל, "כן, חבר, לאן?".

"לתחנת הדלק הקרובה, נתקעתי בלי דלק" השיב אריה. "תדלק כאן, למה לך לנסוע לשם, תדלק כאן" התפלא הצעיר. "כאן אני לא מתדלק, ואל תשאל למה כי לא תביין".

"טוב, היכנס חביבי, אקפיץ אותך לשם. עכשיו תסביר לי מה ההיגיון שלך..."

הם יצאו לדרך, כשהוא אוזח את המיכל בידו, הוא שאל את הנהג, "תגידי לי בחורציק, מה שמך ושם אביך?".

"שמי רן לוי ולאבא שלי קוראים יעקב".

"אז ככה, שמי אריה. תאר לעצמך שנתקעת בלי דלק, ואתה צועד כמוני לתחנה הקרובה והנה במרכזה שלט ענק ומואר עליו כתוב, 'כאן בזים ושונאים ומתעבים את יעקב לוי'..."

"נו, מה תגידי, היית מתדלק פה?" שאל את הבחורציק. "הייתי מעלה אותה באש..." הפטיר הצעיר.

"רגע, אז מה אתה רוצה להגיד לי, שיש שם שלט נגד אבא שלך?" שאל הצעיר בתמיחה את אריה.

"בפירוש כך" חתך דרורי, "תחנת דלק שמודיעה בפומבי על רמיסת השבת שהיא בבת עינו של אבינו שבשמים, של אבא שלי, בוראי ויוצרי – בה אני לא מתדלק!"

"שבת היא מקור הברכה והאור, השמחה והשפע, פגיעה בה היא פגיעה באבא שציווה על שמירתה וכבודה, ומי שיראת שמים נוגעת בלבבו, לא פוגע באבא".

הצעיר חריש דקה ארוכה. "הבנתי אריה היקר. אתה מוצא חן בעיני בגישה שלך. אשמח לשמור איתך על קשר".

המכונית נעצרה מול תחנת הדלק הבאה, אריה מילא את המיכל, הנהג הצעיר החזיר את אברכנו לסובאריתו.

השניים נפרדו בידדות, לא לפני שהחליפו מספרי טלפון. במשך חצי שנה שוחחו ביניהם מפעם לפעם, עד שהקשר משום מה נותק.

אחרי שש שנות ניתוק, בשעת לילה מצלצל הטלפון בבית הדרורים. "הלו, אריה, מה שלומך?"

"ברוך השם, עם מי אני מדבר?"

"מה, שכחת ידיד... השבת היא בבת עינו של אבא שלנו שבשמים". "רווון! מה שלומך? ממש מרגש לשמוע את קולך? איך מתקדמים?" שאל אריה בחיבה.

"שמע, אריה ידיד, אני אומנם עדיין לא צדיק גדול, אבל הוריי היו אנשים מסורתיים, אמא נפטרה לפני חמש שנים ואבא הלך לעולמו לפני חודש. בצוואה השאיר לי, כי אני הירושה היחיד, הוא כתב, "על רן להעביר 10% (מעשר) מערך הירושה בכסף, לאברך ירא שמים בעל משפחה ולומד תורה..." חשבתי לנסוע לבני ברק ולהתחיל לחקור...

לבדוק... פתאום תוך כדי הרהורים מרצדת בעיני התמונה של מוצאי שבת ההיא, בשעת לילה די מאוחרת. אברך נתקע עם סובארו עומד מול תחנת דלק מחללת שבת... מי רואה אותי? מי יכול לדעת שיתדלק כאן? התינוקות באוץ, אשתו לחוצה, מי בכלל עוקב אחריו? רק בורא עולם בלבד... מציץ מן החרכים... והוא אריה מכריע חד וחלק – כבודה של השבת, כבודו של בורא עולם מעל לכל..."

"וואו אני מגיע ושומע ממך את השתלשלות הדברים".

"נו, אז תגידי לי אריה ידיד, ההתנהלות שלך לא מעידה על יראת שמיים? ההתנהגות שלך תפורה בדיוק לצוואה של אבא שלי?"

אריה מרגיש נבז. "נו... נו... כל יהודי נוהג כמוני, לא המצאתי כאן משהו חדש".

יומיים לאחר מכן הם נפגשו ודירה חדשה בת 4 חדרים הייתה המעשר של הירושה!

אחרי חנוכת הבית ירדו אריה ורן במדרגות, "אני לא מאמין, אתה עדיין סוחב את הסובארו! תחליף אותה, יש לך עוד עודף מהמעשר..." השתאה רן.

"אשתי לא מעוניינת במכונית אחרת בעד שום הון שבעולם. היא אומרת שהסובארו הזו מבורכת ותמיד מחייכת" אמר אריה והשיר מבט חד לפח החלוד שבאמת חשף חידך חביב בין המכסה החלוד לרדיאטור. (קובי לוי "העתונאי")

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואחיהם כל בית ישראל יכבו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרגדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליח אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. ומתוך אמונה צרופה. במוותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כאשר ראה יעקב את העגלות ששלח יוסף - שבהם יוסף רמז לו שהוא עדיין דבוק בבואו ובתורה - והוא עוד זוכר שנפרדו בזמן שלמדו פרשת "עגלה ערופה", או אז הבין יעקב שיוסף חי גם מבחינה רוחנית, והוא הסכים לקום מאבלו הכבד. עד כאן התירץ הנפלא של חכמי המוסר, וממנו אנו למדים **יסוד חזק ומוצק וענק בחינוך הילדים**: - הצלחה בחינוך הילדים אינה נמדדת בקריירה העצומה שהצליח הילד לפתח ולהשיג - ולא בהישגיו הגשמיים והחברתיים, אלא בעוצמה הרוחנית ובקדושה והטהרה שלו, ואיכות מידותיו. אם שם נחל ההורה הצלחה כבירה, הרי שהצליח בתפקידו הגדול. אך אם בנקודה הזו הוא מעד, הרי שהוא איבד את העיקר - ועליו להתאבל על כישלונו הגדול. למרבה הצער הבושה והיגון נקודה זו חלשה מאוד בדורנו ורבים וטובים נופלים בה, אם מעט ואם הרבה. ילד שגדל מתוך קדושה וטהרה, עם איכות ויושר המידות, מתוך אהבת ישראל - והערכה עמוקה לכל גדולי התורה "בהשוואה אחת", ילד שלא עושה חשבון לחברה ולסביבה - אלא רק למי שאמר והיה העולם, זהו פרי הולולים משוכח וילד איכותי ומוצלח.

עשרים ושש שנים מדרשים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל"
משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

כל הישועות והברכות
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

פרקת ואח"כ
למטה ואסתר אהרני בחגיגת הבן מוריאל **גילי' גי'ני'ה**
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים ותוכו בחופו. ויחיה לצחק ושושנה מוסאי ליוסף ומלכה זנדני

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו הרב ניסן ישראלי בן חנה מנב"ת ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שושנה מנב"ת ליה הוני בת מרי מנב"ת צביה בת ירחן-רחל מנב"ת שגיא שרעבי בן אירה וארית מנב"ת

לעילוי נשמות :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה דינה מאנאני בת חנה ואיוז ז"ל נירית-חן זדני בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגולאן בת שמחה ז"ל זמריה אשמוגני בת לולו ז"ל ביבי נסימי בת סדור ושמואל ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל